

Louhennahka

Taigaskinn
Laurilia sulcata

Uhanalaisuusluokka (IUCN): silmälläpidettävä (NT)

Luonnehdinta

Louhennahka on yleensä alustanmyötäinen ja pyöreähköön levymäinen, joskus hyllymäisen kapealakkinen. Se on keskikokoinen tai suuri, tanakan nahkamainen ja jopa 0,5 cm paksu. Monivuotinen itiöemä on tuoreena taipuisa ja kuivana kova. Yläpinta on aluksi harmahtava ja hienonukkainen, myöhemmin tummanruskea. Alapinnan reuna on hyvin selvä, tumman sikarin ruskea ja yleensä alustasta koholla. Itiölava on useimmiten vaalean lohenpunainen ja epätasainen, kuivana vaalean kermanokran värinen. Louhennahka halkeilee kaarevasti sekä säteen että kehän suunnassa.

Elinympäristö ja levinneisyys

Louhennahka kasvaa siperiankuusessa. Itiöemät alkavat muodostua kuorellisiin, melko koviin runkoihin, mutta niitä on vielä hyvin lahoissa kuorettomissakin puissa sivu- ja alapinnoilla. Louhennahka kasvaa aarnioissa, joissa on paljon lahoavaa puuta. Tavallisin kasvupaikka on avonainen kangasmetsä, mutta laji kasvaa myös lehtomaisissa kuusikoissa. Louhennahka kasvaa etenkin napapiirin pohjoispuolella ja on hyvin harvinainen Kainuussa.

Nykytila ja uhkatekijät

Louhennahan uhanalaisuus johtuu sopivien luonnontilaisten kuusimetsien vähydestä lajin levinneisyysalueella. Lajia uhkaa lahopuun, vanhojen metsien ja kookkaiden puiden väheneminen. Noin puolet nykyisistä tunnetuista kasvupaikoista on suojeltu.

Hoitosuosituks

Kasvupaikka tulisi rajata kokonaan metsänkäsittelyn ulkopuolelle. Lähialueiden huonokuntoiset ja kuolleet siperiankuuset tulisi säästää.

Lähteet

- Eriksson, J. & Ryvarden, L. 1976. The Corticiaceae of North Europe. Vol. 4. Fungiflora, Oslo.
- Kotiranta, K. & Niemelä, T. 1996. Uhanalaiset käävät Suomessa. 2. uudistettu painos. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Ympäristöopas 10. 184 s.
- Kotiranta, H. Saarenoksa, R. & Kytövuori, I. 2009: Aphyllophoroid fungi of Finland. A checklist with ecology, distribution and threat categories. – Norrlinia 19:1–223.

Kuva: Jorma Pennanen